

Arrest

nr. 63 294 van 17 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 3 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Indische sikh afkomstig uit Ferozphur Kurd, gelegen in de deelstaat Punjab. In 1985 werd u door een hondsдолle hond gebeten en werd voor medische zorg naar het ziekenhuis van Amritsar overgebracht. Sindsdien raakt u op warme dagen door agressieve gevoelens bevangen. Om deze gewelddadige impulsen te onderdrukken verbleef u tijdens de zomerperiode steevast in de Noord-Indische deelstaat Himachal Pradesh. In 2009 brak u tijdens een klimtocht in Himachal Pradesh uw rechterpols en uw linkerbovenarm. Omdat het vanwege uw opschietende leeftijd alsmaar moeilijker werd om tijdens de zomermaanden in het berggebied van Himachal Pradesh te verblijven reisde u op 14 november 2009 naar Italië. Vanwege de warme Italiaanse zomers reisde u naar België en vroeg hier op 3 november 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt die erop duiden dat u in India vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. Uit uw verklaringen blijkt dat u India verliet omdat u op warme dagen door agressieve gevoelens overmand wordt. Om deze agressieve opwellingen te voorkomen bent u op zoek naar een regio met een koeler klimaat. Aangaande dit door u ingeroepen asielmotief dient te worden vastgesteld dat het op geen enkele wijze verband houdt met uw ras, uw religie, uw nationaliteit, uw politieke overtuiging en/of uw toebehoren tot enige sociale groep maar louter medische redenen betreft, een gegeven dat u zelf bevestigt. U stelt expliciet enkel omwille van medische redenen asiel te hebben aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Deze vallen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Wat betreft deze door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door een attest opgesteld door neuropsychiater Dr. Tarun Baweja, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het door u neergelegde paspoort en uw "identity card" van de "election commission of India" tonen uw identiteit en uw afkomst aan maar deze worden in bovenstaande vaststellingen niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Verzoeker kan zich vinden in het oordeel van het CGVS dat zijn problemen buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie vallen. Niettemin is verzoeker van mening dat er wat hem betreft wel een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade, namelijk een onmenselijke en ontorende behandeling in geval hij naar zijn land van herkomst zou moeten terugkeren. Verzoeker meent dat, zolang niet vaststaat dat zijn aanvraag op grond van artikel 9 ter gegrond zal verklaard worden hij een risico in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) mag aantonen. Verzoeker citeert artikel 9ter§1 van de vreemdelingenwet. Verzoeker is in het bezit van identiteitsdocumenten maar is er op heden niet in geslaagd een medisch attest te laten opstellen in België. Verzoeker lijdt momenteel niet aan de symptomen vanwege het gematigd klimaat in België. Belgische artsen zijn ook niet vertrouwd met de gevolgen van een ziekte als hondsdoelheid. Volgens verzoeker zal het nog een hele tijd duren voor hij een medisch certificaat van een Belgische dokter zal kunnen bekomen, wat onontbeerlijk is voor het indienen en beoordelen van een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat zijn aanvraag dient te worden onderzocht in het licht van de subsidiaire bescherming. Hierbij moet als uitgangspunt worden genomen dat de commissaris-generaal op geen enkel ogenblik twijfel heeft geuit over het relaas van verzoeker. Volgens verzoeker is het zeker dat hij zich in het warme klimaat van India van waar hij afkomstig is, overmand voelde door agressieve gevoelens en dus al bijna zijn hele leven teruggetrokken in de bergen moest leven inde zomer. Dit is, aldus verzoeker een zeer zware psychologische last om te dragen. In België ontsnapt verzoeker aan de onmenselijke behandeling die hij noodgedwongen omwille van het klimaat ondergaat in India in de warme maanden. Verzoeker meent dat hij onmogelijk de bescherming van zijn autoriteiten kan inroepen omdat deze uiteraard geen vat hebben op het klimaat. Volgens verzoeker is het toepassingsveld van de subsidiaire bescherming uitgebreider omdat er minder formele eisen worden gesteld en de beoordeling kan gebeuren louter op basis van zijn verklaringen. Bovendien kan er, aldus verzoeker rekening worden gehouden met andere factoren die bijdragen tot het risico op ernstige schade. Verzoeker vraagt dan ook hem in het kader van de asielpcedure subsidiaire bescherming te willen verlenen.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat verzoeker meent dat hij in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het feit dat de procedure conform het artikel 9ter van de vreemdelingenwet lange tijd in beslag zou kunnen nemen. Het feit dat een andere procedure (subsidiaire bescherming omwille van medische redenen) lang zou kunnen duren is geen reden voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont immers geenszins aan dat er bepaalde elementen zouden zijn, waaruit zou kunnen blijken dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij voor zijn gezondheidsprobleem geen bescherming kan invoeren van zijn autoriteiten omdat deze uiteraard geen vat hebben op het klimaat in hun land. Verzoeker duidt als mogelijke vervolger het Indische klimaat aan.

Artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door :*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”

De vervolgingsactoren waarnaar verwezen wordt in dit artikel zijn menselijke actoren. Het klimaat van een land is geen vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet.

De Raad meent zoals verweerder stelt dat verzoeker voor de beoordeling van zijn medische problemen een aanvraag moet indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet bij de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: *“(…) Vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor hun leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in hun land van herkomst of het land waar zij verblijven kunnen, ten gevolge van de rechtspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens, vallen onder de toepassing van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG (onmenselijke of vernederende behandeling). Niettemin was het volgens de regering niet opportuun om aanvragen van vreemdelingen die beweren ernstig ziek te zijn via de asielprocedure te behandelen (...). Het ontwerp stelt dus een verschil in behandeling in tussen de ernstig zieke vreemdelingen, die een machtiging tot verblijf in België moeten aanvragen, en de andere personen die de subsidiaire bescherming aanvragen, van wie de situatie in het kader van de asielprocedure wordt onderzocht. (...)”*

Hieruit blijkt overduidelijk dat verzoeker zich van de verkeerde procedure bedient om het adequaat karakter van de (toegang tot) behandeling voor zijn medische problemen in zijn land van herkomst te laten beoordelen.

De Raad meent zoals de bestreden beslissing stelt: *“Wat betreft deze door u aangehaalde medische problemen, gestaafd door een attest opgesteld door neuropsychiater Dr. Tarun Baweja, dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.”*

Verzoeker brengt ook geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan verrechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. Voorzitter;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS